

Διεθνές Συνέδριο για την Εικαστική Πορεία προς τις Πρέσπες

Τόμ. 1, Αρ. 1 (2008)

Διεθνές Συνέδριο για την Εικαστική Πορεία προς τις Πρέσπες 2008

Εικαστική Πορεία προς τις Πρέσπες 2008
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΔΥΤΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ
ΤΜΗΜΑ ΕΙΚΑΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΕΦΑΡΜΟΣΜΕΝΩΝ ΤΕΧΝΩΝ

Ενα δάσος πυγολαμπίδες...

Σοφία Κυριάκου

doi: [10.12681/visualmarch.3034](https://doi.org/10.12681/visualmarch.3034)

Ένα δάσος πυγολαμπίδες...

Πηγαίνοντας ένα βράδυ από τον Λαιμό προς τον Αγ. Γερμανό με τα πόδια, το θέαμα ήταν εκπληκτικό, ένα τοπίο με πυγολαμπίδες...

Η *Εικαστική Πορεία στις Πρέσπες* ξεκίνησε το 2007 και επαναλήφθηκε για δεύτερη συνεχή χρονιά το 2008. Πέρσυ έγινε η αρχή μιάς ευρύτερης έρευνας της περιοχής με το σκεπτικό ότι υπάρχει μία νεοσύστατη Σχολή Καλών Τεχνών στη Φλώρινα, η οποία δεν κλείνεται στον εαυτό της αλλά πρώτα απ' όλα προσπαθεί να προσδιοριστεί και να ερευνησει τον τόπο όπου βρίσκεται και το περιβάλλον που την πλαισιώνει!

Η επανάληψη της πορείας φέτος και η ιδέα να συνοδευτεί από το συνέδριο του βουνού και το συνέδριο της λίμνης, όπως και το γεγονός να υπάρχουν προσκεκλημένοι καλλιτέχνες, βοήθησε στο να πάρει η αναζήτηση αυτή έναν άλλο χαρακτήρα. Τέθηκαν οι βάσεις για μία γενικότερη έρευνα και πορεία πέρα από αυτή του προσδιορισμού του τόπου και του χώρου. Έγιναν συζητήσεις και τέθηκαν ιδέες ανοίγματος προς την τοπική κοινωνία, κάνοντας την αρχή με το workshop της Μαρίας Αγγελή και τέθηκαν προτάσεις ώστε τα συ-

νέδρια βουνού και λίμνης να έχουν δομή και περιεχόμενο τα οποία θα προκύψουν μέσα από την εμπειρία των δύο εικαστικών διαδρομών.

Με απώτερο στόχο την πραγματοποίηση ενός residency ανοιχτού σε καλλιτεχνικές και μη ειδικότητες, δραστηριότητες, ενδο και εξωσυνοριακές ανταλλαγές απόψεων, στην προσαρμογή των αναγκών, στη συλλογή των ιδιαιτεροτήτων της περιοχής, στην ώσμωση μιάς ετερογενούς ομάδας, σ' ένα άβολο σύμφωνα μ' αυτό που έχουμε συνηθίσει, μη αστικό περιβάλλον.

Η εμπειρία της διαδρομής και την δεύτερη χρονιά, οι συζητήσεις που έγιναν, οι εικόνες που είδαμε, οι ξεχασμένοι ήχοι όπως ο ήχος μιάς πηγής (που κανείς δεν την κλείνει!), το ουρλιαχτό των τσακαλιών την νύχτα, τα ευρήματα όπως το παπούτσι ενός Αλβανού μετανάστη ή οι απενεργοποιημένες ρουκέτες του Εμφυλίου, μπορούν να γίνουν η αφετηρία ενός αποτελέσματος που βρίσκεται στην πιο όμορφη διαμορφωσιμη φάση αυτή της δημιουργικής διαδικασίας.

Σοφία Κυριακού